

๒๑

อานิสส์

ถวายผ้าไตร ๑ แสนพื้น

เราได้เสวยสมบัติในเทวโลกถึง ๓๐๐ ครั้ง ได้เป็น
พระเจ้าจักรพรรดิ ๕๐๐ ครั้ง และเป็นพระราชประเทศราช
อันไพบูรณ์ โดยเวลาสุดจะคณานับ เพราะการถวายทานด้วย
ศรัทธานั้น เราจึงเป็นผู้ถึงความสุขในทุกภพ เราท่องเที่ยวไป
ในสองภพเท่านั้น คือในเทวดาและมนุษย์ คดีอื่นเราไม่รู้จัก
นี้เป็นผลแห่งกรรมที่สั่งสมไว้ดี

อานิสงส์ถวายเป็นพุทธบูชา ๑ แสนปี

๒๔๑

ชีวิตของเราเกิดมาเพื่อสร้างบารมี และเป็นความโชคดีอย่างยิ่ง ที่ได้เกิดมาภายใต้ร่มเงาบรรพบุรุษศาสนา ได้พบหลักธรรมอันประเสริฐของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทำให้เรามีหลักในการดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง เพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายอันสูงสุดของชีวิตคืออายตนิพพาน และขณะกำลังสร้างบารมีเพื่อไปสู่เป้าหมายนั้น เราต้องอดทนต่อสู้ เอาชนะกิเลสอาสวะที่มาก่อขังจิตใจ ซึ่งเป็นอุปสรรคในการสร้างบารมี ดังนั้นตราบใดที่ยังมีลมหายใจอยู่ ขอให้ทุกลมหายใจเป็นไปเพื่อการสร้างบารมี อย่าได้ท้อแท้และเบื่อง่ายในการสร้างบารมี ต่อเมื่อเราหมั่นฝึกฝนอบรมใจให้ใสสะอาดบริสุทธิ์หยุดนิ่งเป็นประจำสม่ำเสมอ เราก็จะไม่เพียงพละต่อกระแสกิเลสทั้งหลาย ดังนั้นการเจริญสมาธิภาวนา จึงเป็นหนทางที่ดีที่สุด เพื่อมุ่งสู่ความหลุดพ้นจากทุกข์ ไปสู่อายตนิพพาน

มหาโกฏิจิตเถระแปลงอุทานในผลแห่งทานที่ท่านได้รับว่า

“เราได้สวดยสมบัติในเทวโลกถึง ๓๐๐ ครั้ง ได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิ ๕๐๐ ครั้ง และเป็นพระราชาธิบดี-ราชอันไพบุลย์ โดยเวลาสุดจะคณานับ เพราะการถวายทานด้วยศรัทธานั้น เราจึงเป็นผู้ถึงความสุขในทุกภพ เราท่องเที่ยวไปในสองภพเท่านั้น คือในเทวดาและมนุษย์ คดีอื่นเราไม่รู้จัก

อานิสงส์ถวายผ้าไตร ๑ แสนผืน

๒๔๒

นี่เป็นผลแห่งกรรมที่สั่งสมไว้ดี เราเกิดแต่ในสองตระกูล คือตระกูลกษัตริย์ และตระกูลพราหมณ์ หากเกิดในตระกูลต่ำทราไม่ นี่เป็นผลแห่งกรรมที่สั่งสมไว้ดีแล้ว”

ผลแห่งบุญที่ทำถูกเนื่อบุญและทำถูกหลักวิชชา นั้น เป็นเรื่องอจินไตย ส่งผลยิ่งใหญ่ไพศาล แม้ผู้มีรู้มีญาณทั้งหลาย ก็ยากจะคำนวณว่า บุญที่ได้ทำถูกทุกขิณียบุคคลนั้นมีประมาณเท่าใด จะส่งผลเป็นความสุขและความสำเร็จให้อย่างไรบ้าง ดังนั้นในครั้งนี้อเราจะมารับฟังเรื่องราวการสร้างบารมีของท่าน มหาโกฏฐิตเถระ ว่าท่านได้ทำบุญใหญ่อะไรไว้ในอดีต ชีวิตในสังสารวัฏจึงได้เป็นใหญ่ เป็นจอมจักรพรรดิที่ปกครองทวีปทั้ง ๔ ได้เวียนว่ายตายเกิดเฉพาะในโลกมนุษย์และโลกสวรรค์เท่านั้น

*เรื่องมีอยู่ว่า ย้อนหลังไป ๑๐๐,๐๐๐ กัป จากภัทรกัปนี้ ในสมัยของพระปทุมุตตรพุทธเจ้า มนุษย์ในยุคนั้นมีอายุ ๑๐๐,๐๐๐ ปี พระพุทธองค์สูงประมาณ ๕๔ ศอก ด้วยบุญบารมีที่ได้สั่งสมมา ๘๐ อสงไขยและแสนมหากัป ทำให้พระองค์สามารถแนะนำเหล่าเดียรธีย์ทุกคนที่มาเข้าเฝ้าให้ดำรงอยู่ในเบญจศีล เพราะฉะนั้นพุทธศาสนาจึงรุ่งเรืองดุจพระอาทิตย์ในยามเที่ยงวัน และ

อานิสงส์ถวายผ้าไตร ๑ แสนผืน

๒๔๓

เพียบพร้อมไปด้วยเหล่าพระอรหันต์ทั้งหลาย

พระเถระท่านนี้ได้บังเกิดในตระกูลที่มีโศกะมากในเมืองหงสาวดี เมื่อเจริญวัยก็ได้รับมรดกจากบิดามารดา วันหนึ่งท่านเห็นชาวเมืองถือของหอมและดอกไม้ไปบูชาพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ท่านจึงไปพร้อมกับมหาชน ในขณะที่ฟังธรรมอยู่นั้น ท่านเห็นพระบรมศาสดาทรงแต่งตั้งภิกษุรูปหนึ่ง เป็นเอตทัคคะเลิศกว่าภิกษุทั้งหลายผู้บรรลุปฏิสัมภิทา จึงคิดว่า “ทำอย่างไรหนอ เราจะได้เป็นผู้เลิศด้วยปฏิสัมภิทาญาณเหมือนภิกษุรูปนี้ ในศาสนาของพระพุทธเจ้าพระองค์หนึ่งในอนาคตกาลบ้าง”

เมื่อฟังธรรมเสร็จ ท่านรีบตรงไปเข้าเฝ้าพระผู้มีพระภาคเจ้า เพื่อกราบอาราธนาพระภิกษุสงฆ์ทั้ง ๑๐๐,๐๐๐ รูป มีพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นประมุข ไปฉันภัตตาหารที่บ้าน เมื่อได้รับพุทธาณุญาตแล้ว ก็รีบกลับบ้าน ประดับตกแต่งที่นั่งของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าและภิกษุสงฆ์ จัดแจงภัตตาหารหวานคาวอย่างประณีตตลอดคืนยันรุ่งโดยไม่ได้พักผ่อน เพื่อให้ทันถวายมหาสังฆทานในวันรุ่งขึ้น

ท่านได้ประเคนภัตตาหารแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า และหมู่ภิกษุทั้ง ๑๐๐,๐๐๐ รูป พระพุทธองค์ทรงเสวยโภชนะที่มีข้าวสาลีอันหอมกรุ่น มีแกงและกับข้าวหลากหลาย อีกทั้งข้าวยา

อานิสงส์ถวายผ้าไตร ๑ แสนผืน

๒๔๔

และของเคี้ยวหลากหลาย ครั้นเสร็จภัตกิจแล้ว ท่านคิดว่า เรา
ปรารถนาตำแหน่งใหญ่มากหนอ การถวายทานเพียงวันเดียว
แล้วปรารถนาตำแหน่งนั้น คงไม่สมควร เราควรถวายทาน ๗ วัน
แล้วจึงปรารถนาตำแหน่งสาวกผู้เลิศในด้านปฏิสัมภิทา

คิดดังนั้นแล้วท่านจึงตัดสินใจขออนุญาตถวายมหาทาน
ตลอด ๗ วัน และสั่งให้เปิดคลังผ้า หาผ้าเนื้อละเอียด เพื่อทำ
จีวรเนื้อดีอันมีราคาสูงสุดถวายพระพุทธเจ้า พร้อมถวายไตรจีวร
แต่ภิกษุอีก ๑๐๐,๐๐๐ รูป จากนั้นได้แจ้งความจำนงของตนต่อ
พระตลาคตเจ้าว่า “ขอให้ข้าพระองค์ได้บวช และได้ตำแหน่ง
ภิกษุผู้เลิศในด้านปฏิสัมภิทาในพระศาสนาของพระพุทธเจ้า
ผู้จะเสด็จอุบัติในอนาคตกาลภายภาคเบื้องหน้าด้วยเถิด”

พระบรมศาสดาทรงเห็นความสำเร็จแห่งความปรารถนา
ของท่านจึงพยากรณ์ว่า “ในอนาคตกาล นับจากนี้ไป ๑๐๐,๐๐๐
กัป ความปรารถนาของท่านจะสำเร็จในยุคสมัยของพระสัมมา-
สัมพุทธเจ้าทรงพระนามว่า โคตม” ท่านได้ฟังเช่นนั้นก็ปลื้มอก
ปลื้มใจ และได้ทุ่มเทสั่งสมบุญไปจนตลอดชีวิต และหาโอกาสไป
ฟังธรรมจากพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบ่อยๆ ธรรมะจึงเต็มเปี่ยมอยู่
ภายในใจของท่านตลอดเวลา

ท่านได้สั่งสมบุญมาตลอดแสนปี และเพราะบุญที่ได้

อานิสงส์ถวายเป็นผ้าไตร ๑ แสนผืน

๒๔๕

บริจาคทานด้วยความศรัทธา ทำให้ท่านได้ไปบังเกิดในสวรรค์
ชั้นดาวดึงส์ เสดวยทิพยสมบัติเป็นเวลายาวนานมากโดยได้
เสวยสมบัติในเทวโลก ๓๐๐ ครั้ง แต่ครั้งท่านได้เสวยทิพย-
สมบัติจนตลอดอายุขัย ได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิ ๕๐๐ ครั้ง
และเป็นพระราชาธิบดีราชอันไพบุลย์นับครั้งไม่ถ้วน ท่าน
ท่องเที่ยวไปในสองภพ คือในเทวดาและมนุษย์เท่านั้น

ครั้นท่านมาเกิดเป็นมนุษย์ก็เกิดในสองตระกูล คือตระกูล
กษัตริย์ และตระกูลพราหมณ์เท่านั้น ซึ่งมหาชนในยุคสมัยนั้น
ต่างยกย่องว่าเป็นวรรณะที่ประเสริฐสุด ท่านไม่เคยเกิดใน
ตระกูลต่ำเลย นี่เป็นผลแห่งกรรมที่มีความเคารพบูชาบุคคล
ผู้ควรบูชา และท่านมีผิวพรรณวรรณะงดงาม เพราะได้ถวาย
ผ้าไตรจีวรถึง ๑๐๐,๐๐๐ ไตร ในภพชาติสุดท้าย ท่านได้เกิด
ในตระกูลพราหมณ์ที่มีทรัพย์สมบัติมากในเมืองสาวัตถี

เมื่อเติบโตเป็นหนุ่ม ทันทิที่รู้ว่าพระลัมมาลัมพุทเธเจ้า
อุบัติขึ้นแล้วในโลก ท่านตัดสินใจสละทรัพย์สมบัติทั้งหมด ทั้ง
สมบัติอันเป็นโลกียทรัพย์ เพื่อมุ่งหาโลกุตตรสมบัติ เพราะรู้ว่า
สมบัติเหล่านี้ท่านได้เป็นเจ้าของมานานับภพนับชาติไม่ถ้วนแล้ว
จึงได้ตัดสินใจออกบวชเป็นบรรพชิตทันที โดยมีพระมหาโมค-
คัลลานเถระเป็นอาจารย์ และพระสารีบุตรเป็นอุปัชฌาย์ ซึ่งถือว่า

อานิสงส์ถวายเป็นพุทธบูชา ๑ แสนปี

๒๔๖

ได้รับเกียรติอย่างสูงทีเดียว ที่พระอัครสาวกทั้งสองเป็นทั้ง
อุปัชฌาย์และอาจารย์

ขณะที่ท่านกำลังครองผ้ากาสาวพัสตร์ ท่านพยายาม
ทำใจหยุดใจนิ่ง ในที่สุดก็ได้บรรลุพระอรหัตตผล เป็นผู้แตกฉาน
ในปฏิสัมภิทาญาณ ๔ แตกฉานในอรรถและธรรม เชี่ยวชาญใน
ภาษาต่างๆ และมีไหวพริบปฏิภาณเป็นเยี่ยม เพราะฉะนั้น
พระผู้มีพระภาคเจ้าจึงทรงแต่งตั้งท่านไว้ในตำแหน่งเอตทัคคะ
เป็นภิกษุผู้เลิศทางด้านปฏิสัมภิทา ความปรารถนาที่ท่านตั้งเอา
ไว้เมื่อแสนกับที่แล้วได้สำเร็จสมดังปรารถนาทุกประการ

เราจะเห็นว่า ผลแห่งบุญนั้นเป็นอจินไตย ให้ความสุข
สมหวังดังใจปรารถนาทุกอย่าง การที่พระเถระสมปรารถนา
เพราะกำลังแห่งบุญอย่างเดียว พวกเราก็มีสิทธิ์ที่จะได้สั่งสม
บุญใหญ่เช่นนั้น เพราะแม้พระบรมศาสดาจะทรงดับขันธ-
ปรินิพพานไปนานแล้ว แต่เมื่อมีจิตเลื่อมใส ทานนั้นก็ย่อมมีผล
มากเช่นเดียวกัน และพระสงฆ์ในเมืองไทยก็มีมากกว่า ๓ แสน
รูป ท่านก็พร้อมที่จะเป็นเนื้อนาบุญให้กับเรา

ที่ผ่านมา หลวงพ่อได้อารธนานิมนต์ท่านมาเป็น
เนื้อนาบุญให้กับพวกเรา จะได้ถวายเป็นสังฆทานกันอย่างเต็มที่
ท่านเคยมามากที่สุดถึง ๓ หมื่นกว่าวัด โดยมีมากันเรือนแสน

อานิสงส์ถวายเป็นผ้าไตร ๑ แสนผืน

๒๔๓

ทั้งภายในและต่างประเทศ เพราะฉะนั้นบุญที่เราได้ทำแต่ละ
ครั้งนั้น อย่าคิดว่ามีปริมาณน้อย เพราะนั่นเป็นบุญใหญ่ เป็น
มหัคคตกุศล ที่จะส่งผลข้ามชาติจนกว่าจะถึงที่สุดแห่งธรรม
ดังนั้นให้เราหมั่นนึกถึงบุญกุศลที่ได้ร่วมกันถวายมหาสังฆทาน
ถวายปัจจัยไทยธรรม และหลวงพ่อก็จะหาโอกาสนิมนต์ท่านมา
เป็นเพื่อนบุญให้กับพวกเราบ่อยๆ ให้ตั้งใจตักดวงบุญให้เต็มที
กันทุกคน

